

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Městys Cerhenice, IČ: 00235300,
se sídlem Školská 448, Cerhenice,
právně zastoupeného Mgr. Ivetou Zetochovou, advokátkou
se sídlem Váňova 3180, Kladno,

proti

žalovanému

Ministerstvo pro místní rozvoj,
se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2024, č. j. MMR-1506/2024-26,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím o poskytnutí dotace č. j. 28431/2022–55 ze dne 2. 5. 2022 byla žalobci poskytnuta dotace z integrovaného regionálního operačního programu v rámci projektu č. CZ. D6. 127/0.0/0/21_124/0017097/2023/001/POST s názvem „*Porřízení automobilu pro pečovatelskou službu Cerhenice*“.
2. Na základě výsledku administrativního ověření žádosti bylo rozhodnuto o nevyplacení části dotace – finanční opravě, neboť bylo zjištěno, že žalobce porušil přílohu č. 3. Obecných pravidel pro žadatele a příjemce – Metodický pokyn pro oblast zadávání zakázek pro programové období 2014–2020 (dále jen „metodický pokyn“ nebo jen „MPZ“). Finanční oprava činila 10 % z částky poskytnuté podpory. Celkem nebyla vyplacena dotace v částce 96 750, 68 Kč.
3. Poskytovatel dotace odůvodnil její částečné nevyplacení tím, že žalobce postupoval v rozporu s čl.7.2.1. bod a) MPZ a čl. 1.1. MPZ, neboť došlo k nesrovnalosti ohledně stanovení termínu záruky předmětu zakázky – automobilu pro pečovatelskou službu. Návrh kupní smlouvy obsahoval informaci o záruce v délce 24 měsíců, zatímco v příloze *technická specifikace osobního vozidla* byl uveden minimální požadavek na záruku vozidla v rozsahu 7 let/150 000 km.
4. Proti opatření řídicího orgánu integrovaného regionálního operačního programu ze dne 12. 7. 2023, jímž bylo o nevyplacení části dotace rozhodnuto, podal žalobce odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že opatření poskytovatele dotace ze dne 12. 7. 2023, kterým nebyla dle ustanovení § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“) za porušení části III odst. 1 bod 2 podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace č.j. 28431/2022–55 ze dne 2. 5. 2022 ve znění pozdějších změn vyplacena část dotace ve výši 96 750,68 Kč je oprávněná. Žalovaný potvrdil opatření poskytovatele dotace, tedy ponížení dotace o částku ve výši 96 750,68 Kč.
5. Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného, o níž rozhodl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 13. 11. 2024, č. j. 8 A 15/2024–70. Tímto rozsudkem městský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
6. Městský soud dospěl k závěru, že v daném případě nedošlo k porušení zásady transparentnosti, neboť jediným hodnotícím kritériem pro výběr dodavatele byla nabídková cena. Podle názoru městského soudu nebyl předmět veřejné zakázky vymezen způsobem, který by mohl odradit potenciální dodavatele od podání nabídky. Finanční oprava uložená žalovaným byla proto dle městského soudu nepřiměřená. Žalovaný se měl v souladu s bodem 24 příslušné metodiky zabývat přiměřeností uložené finanční opravy.
7. Proti uvedenému rozsudku městského soudu podal žalovaný kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 4. 2025, č. j. 1 Afs 331/2024–31. Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil, neboť dospěl k závěru, že v daném případě existovalo riziko podání neporovnatelných nabídek a nelze vyloučit, že došlo k odrazení některých

potenciálních dodavatelů. Tím došlo k porušení zásady transparentnosti a ke vzniku potenciálního negativního vlivu na hospodářskou soutěž.

8. Nejvyšší správní soud uložil městskému soudu, aby přezkoumatelným způsobem posoudil přiměřenost nevyplacení části dotace stěžovateli ve výši 10 % z poskytnuté dotace. Zároveň konstatoval, že správní orgány zařadily zjištěné pochybení správně podle příslušného sazebníku finančních oprav, přičemž dané porušení nelze považovat za pouhé administrativní pochybení bez potenciálního vlivu na počet podaných nabídek a výběr nejvhodnější nabídky.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. V první žalobní námitce žalobce namítá, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s námitkami, které žalobce uvedl již v původním řízení v souladu s §14e odst. 2 rozpočtových pravidel. Ze strany žalobce se jednalo o bezvýznamné administrativní pochybení, neboť žalobce chybně uvedl název záruky v příloze č. 4 zadávací dokumentace. Požadavek byl směřován na záruku baterie, záruční doba stanovená v příloze č. 4 zadávací dokumentace na dobu 7 let/150 000 km je zcela standardní a v dnešní době ji nabízí naprostá většina prodejců automobilů. Vytýkané rozdílné nastavení záručních podmínek proto nemohlo mít reálný vliv na obdržení dalších nabídek, neboť naprostá většina automobilů odpovídající nastavené specifikace splňuje, splňuje uvedenou požadovanou záruční lhůtu. Žalobce tedy namítl, že žádným způsobem neporušil zásadu transparentnosti výběrového řízení.
10. Výběrové řízení bylo otevřené a transparentní. Všichni potenciální žadatelé měli možnost žalobce kontaktovat v případě nejasností nebo pochybností týkající se administrativního pochybení. Takové dotazy v průběhu výběrového řízení však vzneseny nebyly. V napadeném rozhodnutí také není uvedena žádná konkrétní stížnost či konkrétní případ nabídky, která byla učiněna chybně, či z důvodu nejistoty nebyla učiněna vůbec.
11. Primární důvod toho, proč žalobce neobdržel více nabídek, tkví v nastalé globální krizi automobilového průmyslu v důsledku válečného konfliktu na Ukrajině. Ten měl za následek nedostatek čipů na trhu. Poskytování záruk a jejich délek je věcí prodejců a smluvního nastavení. Globální výpadek s dodávkami autodílů je však objektivní stav.
12. Žalobce srovnal počet nabídek s jinými obcemi, které v obdobném období vypisovaly tutéž veřejnou zakázku. Z tabulky, kterou žalobce v žalobě prezentoval, vyplývá, že obec Poniklá obdržela dvě nabídky, obec Loučovice dvě nabídky, město Luže jednu nabídku, město Stochov tři nabídky, z nichž pouze dvě dodaly podepsané dokumenty a mohly být hodnoceny, a město Řevnice tři nabídky.
13. K tomu žalobce uvedl, že z jím poskytnutého přehledu vyplývá, že v souvislosti s dotačním titulem na pořizování vozidel pro pečovatelskou službu byly standardně činěny nabídky v počtu od jednoho do tří kusů v důsledku situace na trhu a nemožnost poptávané automobily v požadovaných výbavách dodat. Pochybení, ke kterému na straně žalobce došlo, nemělo reálný vliv na průběh veřejné zakázky a vysoutěžení konečného dodavatele. Žalobce připustil, že jeho vinou došlo v zadávacích podmínkách k překlepu. Tato skutečnost však nedosahuje závažnosti a intenzity, která by znamenala porušení podmínek.

14. Žalobce uvedl, že nevyplacení části dotace ve výši 10 % nenaplnilo skutkovou podstatu MPZ, je nepřiměřeně tvrdé a nekorespondující s typovou závažností pochybení.
15. Napadenému rozhodnutí rovněž vytkl, že bližší vyjádření k aplikaci finanční opravy není uvedeno. V příloze č. 5, čl. 3 bod 12 je uvedena jednotná výše finančních oprav 10 %. Žalobce má však za to, že se jedná o jiný případ než projednávaný. Jak opatření, tak rozhodnutí žalovaného uvádí nedostatečné či nepřesné vymezení předmětu veřejné zakázky, které je specifikováno takto: „*Zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, což mohlo odradit potenciální dodavatele od podání nabídky, předběžné nabídky či žádosti o účast.*“
16. S uvedeným závěrem žalobce nesouhlasí, trvá na tom, že v dané věci vymezil předmět veřejné zakázky dostatečně přesně a určitě. Pokud by však soud shledal, že některou z povinností žalobce porušil, má žalobce za to, že toto porušení není natolik závažné, že je třeba po něm vyžadovat finanční opravu v uvedené výši. Žalovaný mohl užít přílohu č. 5, čl. 3, bod 24, tzv. jiná porušení, která umožňuje uložit finanční opravu 2 %.
17. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Žalobce jako příjemce při zadání zakázky postupoval v rozporu s čl. 7.2.1., bod e) přílohy č. 3 obecných MPS, neboť nestanovil zadávací podmínky zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, respektive termín záruky předmětu zakázky specifikoval nejasně a rozporně, konkrétně v návrhu kupní smlouvy uvedl, že prodávající poskytuje záruku za jakost předmětu prodeje po dobu 24 měsíců, záruka za jakost počíná běžet ode dne převzetí předmětu prodeje kupujícím. V příloze č. 4 zadávacích podmínek označené jako technická specifikace osobního vozidla uvedl minimální požadavek na záruku vozidla v rozsahu 7 let/150 000 km. Tento postup mohl mít vliv na obdržení, potažmo výběr nejvhodnější nabídky. Pochybení žalobce bylo kvalifikováno dle č. 3, bod 12 přílohy č. 5 obecných pravidel pro žadatele a příjemce sazebníku finančních oprav kvalifikována jako nedostatečné či nepřesné vymezení předmětu veřejné zakázky. Finanční oprava byla stanovena ve výši 10 %.
18. Zadavatel při zadávání zakázky je povinen dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti. Ve vztahu k dodavatelům musí dodržovat zásadu rovného zacházení a zákaz diskriminace. Specifikace předmětu zakázky v technické specifikaci a v návrhu kupní smlouvy nebyla vzájemně ve shodě a obsahovala uvedenou nesrovnalost. Předpokládaná hodnota zakázky byla stanovena ve výši 999 174 Kč bez DPH, základním kritériem hodnocení nabídek byla nejnižší nabídková cena s váhou kritéria 100 %. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel jedinou nabídku od společnosti Mototrade VM, s.r.o. se sídlem Lipová 151, Vysoké Mýto. Tato firma byla také vybrána jako dodavatel a byla s ní uzavřena smlouva.
19. V podané žalobě žalobce neuvádí nové skutečnosti a důkazy, kromě průzkumu trhu, které by nepředložil v předchozích řízeních. Žalovaný má za to, že se s těmito skutečnostmi a důkazy náležitě vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že ve výzvě k podání nabídky je nezbytné vymezit jasná pravidla, na jejichž základě bude možné podat vzájemně porovnatelné nabídky, aby zadavatel mohl objektivně zjistit, která nabídka je pro něj nejvhodnější. Tato skutečnost souvisí se zásadami transparentnosti a rovného zacházení. K zajištění tohoto účelu jsou stanoveny náležitosti, které musí výzva k podání nabídky obsahovat, konkrétně předmět zakázky musí být vymezen určitě, úplně a jednoznačně, aby potenciální dodavatelé měli

konkrétní informace, co je předmětem plnění a které parametry zadavatel požaduje. V projednávané věci žalovaný konstatoval, že zadávací podmínky vykazují nejednoznačnost v návrhu kupní smlouvy, když příjemce požaduje, aby prodávající poskytl záruku za jakost předmětu prodeje po dobu 24 měsíců, avšak v technické specifikaci požaduje, aby záruka vozidel byla alespoň 7 let/150 000 km. Nejde o administrativní překlep žalobce, ale o změnu předmětu veřejné zakázky. Záruční dobu o délce dvou let nelze ani v nejmenším připodobnit záruční době o délce 7 let/150 000 km. Tvrzení žalobce, že se mělo jednat o záruční dobu baterie, je irelevantní. V technické specifikaci se jasně uvádí požadavek na záruku vozidla.

20. Žalovaný s odkazem na čl. 6.1.1.MPZ, čl. 7.2.1. MPZ a § 6 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 134/2016Sb., o zadávání veřejných zakázek a judikaturu správních soudů (rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1Afs 45/2010-159, ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2Afs 86/2008-222, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2010, č. j. 62Ca 31/2008-114, ze dne 15. 2. 2012, č. j. 62Af 50/2011-72), jakož i rozsudek Soudního dvora evropské Unie (SDEU) ze dne 7. 12. 2000 ve věci C-324/98, Telaustria Verglas GmbH a Telefonadress GmbH proti Telekom Austria AG, uvedl, že jedním ze základních účelů výběrového řízení je výběr nejvhodnější, respektive ekonomicky nejvýhodnější nabídky. Z toho důvodu je nezbytné ve výzvě k podání nabídky vymezit jasná pravidla, na jejíž základě bude možné podat zákonně porovnatelné nabídky, aby zadavatel mohl objektivně zjistit, která nabídka je pro něj nejvhodnější. K zajištění tohoto účelu musí výzva k podání nabídky obsahovat určité minimální náležitosti, které předepisuje MPZ v čl. 7.2.1. Předmět zakázky musí být vymezen natolik určitě úplně a jednoznačně, aby měli potenciální dodavatelé konkrétní informace, co je předmětem plnění a které parametry zadavatel požaduje. Zadavatel je povinen vymezit předmět zakázky dostatečně jednoznačným a srozumitelným způsobem a do takových podrobností, jež jsou nezbytné pro účast dodavatele ve výběrovém řízení.
21. Žalovaný konstatoval, že informace o záruční době předmětu plnění, které žalobce uvedl v přílohách číslo 3 a 4, jsou jednoznačně vzájemně rozporné a dodavatelé tak na základě uvedených informací nemohli disponovat dostatečnými informacemi pro podání řádných a porovnatelných nabídek. Délka záruční doby má podstatný vliv na výši ceny. Je nepodstatné, že většina prodejců je schopna nabídnout jakkoliv dlouhou záruku, problematická totiž není skutečnost, že by snad někteří potenciální dodavatelé mohli mít problém nabídnout záruku požadovanou příjemcem. Problém spočíval v tom, že ze zadávacích podmínek nebylo možné jednoznačně určit, jak dlouhou záruku příjemce reálně požaduje. Skutečnost, že na vytýkaný rozpor v požadované délce záruky nebyl ze strany zájemců žalobce dotazován, nemůže žalobce jako zadavatele vyvinut, neboť je to výhradně zadavatel, který je odpovědný za správnost zadávacích podmínek. Dále žalovaný odmítl spekulaci, proč žalobce neobdržel více nabídek, respektive co mohlo být důvodem nepodání nabídek ze strany potenciálních zadavatelů. Finanční oprava byla stanovena plně v souladu s bodem 12 Sazebníku finančních oprav, přičemž sazba 10 % je zde uvedena jako pevná bez možnosti snížení s tím, že tato hranice přiměřeně zohledňuje míru závažnosti pochybení. Již samotná výše finanční opravy stanovená sazebníkem finančních oprav koresponduje s typovou závažností pochybení a je sama o sobě projevem zásady proporcionality.
22. V replice k podanému vyjádření žalobce namítl, že zadávací řízení bylo otevřené a transparentně zveřejněné na profilu zadavatele. Potenciální dodavatelé měli možnost vznést k administrativní chybě dotaz či připomínku, v průběhu zadávacího řízení takové dotazy vzneseny nebyly. Naprostá většina potenciálních dodavatelů standardně splňuje požadavek záruční doby v délce trvání 7 let/150 000 km, tedy přísnější z uvedených alternativ.

Administrativní pochybení nemohlo mít proto reálný vliv na chování potenciálních dodavatelů, neboť naprostá většina automobilů, která odpovídá specifikaci dané zakázky, splňuje požadovanou záruční lhůtu. Pochybení žalobce bylo formální a zmiňovaná potencialita ovlivnění v daném případě zcela absentuje.

23. Žalobce má za to, že žalovaným konstatovaná nejednoznačnost zadávacích podmínek nedosahuje potřebné intenzity, aby ji bylo možno podřadit pod pojem nevymezení předmětu veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, které může odradit potenciální dodavatele od podání nabídky ve smyslu čl. 3 bod 12 sazebníku finančních oprav. Povaha a závažnost pochybení žalobce odpovídá spíše klasifikaci coby pochybení nízké intenzity, která finanční opravu nevyžaduje. Případně bylo možno je podřadit pod jinou kvalifikaci, a sice kvalifikaci podle čl. 3 bod 24 sazebníku finančních oprav, jiné porušení, za které lze uložit finanční opravu na spodní hranici ve výši 2 % částky poskytnuté podpory na dotčenou zakázku.
24. Žalobce shrnul, že postup žalovaného je nepřiměřeně tvrdý a přehnaně formalistický. S odkazem na § 3 odst. 4 správního řádu, který uvádí, že správní orgán je povinen dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu, se provedená oprava jeví jako mimořádně nepřiměřená. Žalobce poukázal na konkrétní okolnosti, a to absenci úmyslu žalobce, absenci jakéhokoliv škodlivého následku, jakož i potencialitu jeho vzniku a skutečnost, že se jednalo o zakázku na pořízení automobilu pro pečovatelskou službu. Žalobce odkázal na srovnatelný případ, který byl posuzován Centrem pro regionální rozvoj České republiky, pod č. projektu CZ 06.6.127/0.0/0.0/021 124/0017096, kde byla řešena obdobná skutková podstata a po provedeném přezkumu bylo konstatováno, že zadavatel se při zadávání veřejné zakázky dopustil pochybení, které lze klasifikovat jako pochybení nízké závažnosti. To je bez dopadu na výši poskytnuté dotace. Ke svému tvrzení pak žalobce předložil důkazy, a to stanovisko k zakázce vydané Centrem pro regionální rozvoj České republiky ze dne 9. 11. 2022 a opravné stanovisko k zakázce vydané Centrem pro regionální rozvoj České republiky ze dne 24. 11. 2020.

III.

Posouzení žaloby

25. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí, jsa rovněž vázán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2025, č. j. 1 Afs 331/2024–31, (§ 110 odst. 4 s.ř.s.) Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
26. Žaloba není důvodná.
27. Soud ve věci neprovedl žalobcem navrhované důkazy – listiny dokládající postup dalších obcí vypisujících tutéž veřejnou zakázku (pouze účastníky seznámil s tím, že byly k žalobě připojeny), neboť žalovaný jednak s tvrzením žalobce nepolemizoval, zejména pak pro posouzení věci není těchto důkazů potřeba. Ze stejného důvodu pak nebyl proveden důkaz předloženými stanovisky k zakázce vydané Centrem pro regionální rozvoj České republiky ze dne 9. 11. 2022 a ze dne 24. 11. 2020.

28. Mezi účastníky nebylo sporu o skutkovém stavu věci. Námitka nesprávného posouzení skutkového stavu v rozporu s listinnými důkazy není důvodná, neboť žalobce netvrdí a z okolností věci nevyplývá, že by skutkový stav byl odlišný, než jak z listin obsažených ve správním spise vyplývá.
29. Soud z obsahu správního spisu ověřil, a to konkrétně ze zadávací dokumentace, že její součástí je návrh kupní smlouvy dle § 2079 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. V článku IV. - odpovědnost za vady je uvedeno: „4.1. *prodávající odpovídá za vady předmětu prodeje, které má ke dni jeho převzetí kupujícím, prodávající poskytuje záruku za jakost předmětu prodeje po dobu 24 měsíců, záruka za jakost počíná běžet ode dne převzetí předmětu prodeje kupujícím*“.
30. Součástí zadávací dokumentace je rovněž excelová tabulka označená jako *technická specifikace osobního vozidla*, kde jsou uvedeny minimální technické parametry vozidla požadované zadavatelem a technické parametry vozidla nabízené účastníkem zadávacího řízení. Zde je uvedeno: „*záruka vozidla 7 let/150 000 km.*“
31. Součástí správního spisu je rovněž výzva k podání nabídky – zadávací podmínky žalobce jako zadavatele, z nichž se podává, že předmětem zakázky bylo vozidlo pro pečovatelskou službu. Technické parametry jsou uvedeny v příloze zadávacích podmínek a podle bodu 8 základním kritériem pro přidělení veřejné zakázky je nejnižší nabídková cena.
32. Žalobci je kladeno za vinu, že postupoval v rozporu s čl.7.2.1., bod a) MPZ a čl. 1.1. MPZ.
33. V bodu 7.2.1. bod a) metodického pokynu se uvádí: *V otevřené výzvě oznamuje zadavatel oznámením výběrového řízení neomezenému počtu dodavatelů svůj úmysl zadat zakázku v tomto výběrovém řízení; oznámení otevřené výzvy je výzvou k podání nabídek dodavatelů. Oznámení výběrového řízení uveřejní zadavatel po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek: a) na profilu zadavatele.*
34. V bodu 12 tabulky oprav je uvedeno: *Nedostatečné či nepřesné vymezení předmětů veřejné zakázky. Popis porušení: zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, což mohlo odradit potencionální dodavatele od podání nabídky předběžné nabídky či žádosti o účast.* Sazba finanční opravy je stanovena na 10 %. Bez možností dalšího snížení.
35. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).*
36. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku, na vytýkané pochybení dopadá položka č. 12 Sazebníku finančních oprav, neboť zjištěné pochybení mohlo ovlivnit počet obdržených nabídek či výběr vítězné nabídky.
37. Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že při posuzování postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek není nezbytné prokazovat faktické dopady porušení povinností na hospodářskou soutěž. Postačuje, že mohlo dojít k omezení konkurenčního prostředí mezi dodavateli, a tím i k ovlivnění výsledku zadávacího řízení. Tento přístup je v souladu se

zásadou transparentnosti zakotvenou v čl. 18 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU o zadávání veřejných zakázek

38. V projednávané věci žalobce stanovil v zadávací dokumentaci dva rozporné požadavky na délku záruky poskytované na předmět plnění, čímž vzniklo riziko podání neporovnatelných nabídek. Nadstandardní délka záruky má přímý vliv na cenu automobilu, a pokud – jak uvedl Nejvyšší správní soud – nebylo zřejmé, zda zadavatel požaduje automobil se zárukou 24 měsíců, nebo se zárukou v délce sedmi let/150 000 km, byl předmět veřejné zakázky vymezen nepřesně. Tato nepřesnost mohla odradit potenciální dodavatele od podání nabídky.
39. Použití položky č. 12 Sazebníku finančních oprav při provedení korekce bylo tedy v daném případě správné a odpovídalo závažnosti zjištěného pochybení.
40. Nejvyšší správní soud v bodě 27 rozsudku ze dne 30. dubna 2025, č. j. 1 Afs 331/2024–34, konstatoval, že jeho judikatura zásadně považuje za přiměřené sazby stanovené v tzv. Sazebníku finančních oprav za konkrétně vymezená pochybení příjemců dotací. Tyto sazby jsou výsledkem standardizovaného přístupu k hodnocení závažnosti porušení pravidel při nakládání s veřejnými prostředky.
41. Soud dále uvedl, že pokud byla v minulosti připuštěna možnost či povinnost správních orgánů stanovit sankci v odlišné výši, jednalo se o výjimečné případy, které byly odůvodněny specifickými skutkovými okolnostmi dané věci
42. V projednávané věci Městský soud v Praze neshledal žádné specifické skutkové okolnosti, které by svou výjimečností odůvodňovaly odchýlení se od standardizovaných sazeb finančních oprav stanovených v příslušném Sazebníku finančních oprav.
43. Městský soud konstatuje, že žalovaný správně zařadil pochybení žalobce pod položku č. 12 uvedeného sazebníku, která stanoví korekci ve výši 10 % bez možnosti další úpravy. Korekce ve výši 10 % z poskytnuté podpory, tj. částka 96 750,68 Kč, byla proto provedena v souladu s platnou právní úpravou i ustálenou judikaturou správních soudů.
44. Napadené rozhodnutí je tedy věcně správné, do práv žalobce nebylo zasaženo, a žaloba byla z tohoto důvodu jako nedůvodná zamítnuta.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
46. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením

nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly; proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu